

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Весніна, 14, 2 під'їзд м. Харків, 61023, факс (057) 705-90-77

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Харків

«13» березня 2026 року

Слідчий слідчого управління Головного управління Національної поліції в Харківській області, старший лейтенант поліції Купріков Олександр Валерійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022221070000232 від 29.04.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч.1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Разума Романа Володимировича, 04.02.1981 р.н., уродженця м. Луганськ Луганської області, громадянина України, документованого паспортом громадянина України ЕК 570820, виданим 23.10.2009, орган видачі 4401, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Луганська область, м. Луганськ, вул. Дніпровська, 33, місце знаходження якого на даний час не встановлено, раніше судимого вироком Шевченківського районного суду м. Чернівці від 03.11.2025 за ч. 1 ст. 111-2, ч. 1 ст. 338, ч. 3 ст.436-2 КК України до покарання у виді позбавлення волі строком 12 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади, державного управління, місцевого самоврядування, пов'язаних з наданням публічних послуг, виконанням організаційно-розпорядчих функцій строком на 15 років з конфіскацією всього належного йому на праві власності майна,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень:

- діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України (державна зрада): перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України;

- жорстокого поводження з цивільним населенням, інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438 КК України.

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Норми ст. 27 Конвенції встановлюють, що особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на повагу до їхньої особи, честі, сімейних прав, релігійних переконань, обрядів, звичаїв та традицій. З ними слід

завжди гуманно поводитися та захищати від будь-яких актів насильства, залякування, образ та цікавості натовпу.

Сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Положення ст. 29 Конвенції зазначають, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Норми ст. 31 Конвенції забороняють застосування жодного примусу фізичного чи морального порядку до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також ст. 32 Конвенції встановлено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Стаття 33 Конвенції забороняє пограбування населення.

У свою чергу ст. 147 Конвенції визначено серйозні порушення, до яких належать умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Згідно з положеннями ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I) тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Окрім того, згідно статей 8(2)(a)(ii) та 8(2)(a)(iv) Римського статуту Міжнародного кримінального суду, який ратифікований Верховною Радою України 21.08.2024 Законом № 3909-IX, нелюдське поводження та привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо – є воєнними злочинами.

3. Громадянин України Разум Р.В., обіймаючи посаду голови спілки кінематографістів Донбасу (засновник кіностудії «Луґафільм», генеральний продюсер фільму «Ополченочка», довірена особа путіна у 2024 році), брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ в якості воєнного кореспондента та волонтера.

4. Одразу після оголошення 24.02.2022 президентом рф про початок «спеціальної воєнної операції» російські війська, зокрема військовослужбовці 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, серед яких перебував Разум Р.В., у невстановленому місці перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Харківської області.

Одночасно з веденням бойових дій на території Харківської області, військовослужбовці зс рф з метою забезпечення можливості безперешкодного пересування територією області здійснювали блокування та тимчасове захоплення населених пунктів, облаштування на автомобільних шляхах блокпостів для здійснення заходів щодо контролю доступу осіб на обумовлену ділянку території.

В кінці лютого 2022 року з боку рф почалось збройне захоплення м. Ізюм Ізюмської міської об'єднаної територіальної громади Ізюмського району Харківської області. Внаслідок чого територія вказаного населеного пункту станом на початок квітня 2022 року перейшла під контроль представників російських окупаційних військ.

Таким чином, з початку квітня 2022 року по 10.09.2022 м. Ізюм Харківської області разом із місцевим цивільним населенням, яке не брало участі у збройному конфлікті, перебували у тимчасовій окупації військовослужбовців зс рф та учасників незаконного збройного формування так званої «ЛНР», які також були залучені до зазначеного вище широкомасштабного вторгнення на територію України.

Під час окупації м. Ізюм Харківської області у Левіна Д.О., підрозділ якого територіально дислокувався у вказаному населеному пункті, виник умисел, направлений на вчинення кримінальних правопорушень на окупованій території.

Розуміючи, що його діям не буде надано супротиву, з метою незаконного збагачення він розробив план вчинення кримінальних правопорушень, а саме затримання цивільних мешканців, проведення незаконних обшуків

домоволодіння, підприємств, установ, з метою виявлення та незаконного заволодіння матеріальними цінностями, транспортними засобами, іншим майном.

З цією метою, діючи умисно, маючи корисливий мотив, усвідомлюючи й розуміючи переваги вчинення кримінальних правопорушень, досягнення яких можливе лише за допомогою створення групи, Левін Д.О. почав підшукувати співучасників, надаючи при цьому перевагу особам з близького оточення, з якими проходив службу в лавах незаконних військових формувань рф, до яких у нього були довірливі стосунки.

Так, Левін Д.О. залучив до спільного вчинення кримінальних правопорушень військовослужбовців 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії Південного воєнного округу Резніка Сергія Сергійовича, Шульгіна Сергія Сергійовича, Голубовича Михайла Артемовича, Касаурова Олександра Сергійовича, Кобцева Пилипа Вікторовича, Диченка Артема Олексійовича, Тарана Данила Сергійовича, Хабюка Ігоря Михайловича, Лопатіна Костянтина Олександровича, Власова Микиту Олеговича, інших невстановлених військовослужбовців з рф (позивний одного з них «Саїд»), а також «голову спілки кінематографістів Донбасу» Разума (колишнє прізвище Слинко) Романа Володимировича та «депутата «ЛНР» Мірошниченка Дениса Миколайовича, які погодились та висловили свою згоду прийняти участь у скоєнні злочинів проти цивільного населення.

Вказані особи під час перебування в м. Ізюм Харківської області були постійно одягнуті у військову форму, мали відповідне військове спорядження, були озброєні автоматами, пістолетами та сприймалися місцевим населенням як військові з рф, що підтверджує їх статус комбатантів.

У свою чергу, громадянин України Разум Р.В., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід, розуміючи факт збройного конфлікту, захоплення та подальшої окупації частини Харківської області з рф, а також те, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону – цілісною і недоторканою, перебуваючи у м. Луганську Луганської області, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше лютого 2022 року, умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту шляхом інформаційного висвітлення діяльності незаконного збройного формування 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву ЛНР 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, створеного російською федерацією, після чого надавав безпосередню допомогу державі-агресору (рф) та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Так, починаючи з квітня 2022 року, з метою силового супроводження зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, для придушення будь-яких проявів

незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Харківської області, у тому числі м.Ізюм, у порушення ст.ст. 17 та 65 Конституції України Разум Р.В. з квітня 2022 року до моменту деокупації вказаного населеного пункту, а саме до 10.09.2022, знаходячись на території м. Ізюм, активно публічно сприяв реалізації плану держави-агресора щодо придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, проводив позасудові репресії над цивільними особами, брав участь в їх затриманнях, примушуючи йти на негласну співпрацю, застосовував жорстоке поводження, спричиняв тілесні ушкодження, тобто надавав російській федерації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду її суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності та державній безпеці.

Таким чином, Разум Р.В. підозрюється у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України (державна зрада): перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Поряд з цим, 08.03.2022 приблизно о 14:00 год, Разум Р.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Касауровим О.С., Мірошниченком Д.М. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на невстановленому під час досудового розслідування транспортному засобі приїхали до будинку № [REDACTED] по вул. [REDACTED], в м. Ізюм Харківської області, в якому проживав [REDACTED], [REDACTED] р.н. разом із дружиною – [REDACTED], [REDACTED] р.н.

Незаконно проникнувши на подвір'я будинку, побачили у вікні [REDACTED], якому один з військовослужбовців зс рф жестом руки вказав вийти на вулицю.

Після того як [REDACTED] вийшов на подвір'я свого домоволодіння, Левін Д.О., пересвідчившись в особі [REDACTED], який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції с особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, підійшов до останнього та під надуманим приводом, про належність до

громадсько-військово-політичного руху «Правий сектор», завдав удар кулаком правої руки в ліву частину обличчя потерпілого [REDACTED].

Надалі Разум Р.В., разом із Левіним Д.О., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, діючи умисно, з корисливим мотивом, без складання будь-яких процесуальних документів розпочали проведення обшуку в домоволодінні, під час якого виявили та незаконно заволоділи відеокамерою «SONY HDR-PJ810E», відеокамерою «GO PRO 7» та ноутбуком «DELL VOSTRO 15 3558», які належали потерпілому [REDACTED].

Не знайшовши грошових коштів та інших цінних речей Левін Д.О., діючи у групі з Разумом Р.В., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, стали вимагати у [REDACTED] назвати місце зберігання коштовностей, при цьому задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій Левін Д.О. з метою залякування та демонстрації сили, відкрито демонструючи наявну у нього вогнепальну зброю, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства у випадку невиконання його злочинних вимог, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або іншим з присутніх військовослужбовців зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, [REDACTED] не чинив опору, зазначивши, що він є приватним підприємцем та всі гроші вкладає в товар, а ювелірних прикрас в нього немає.

Не знайшовши цінностей, Разум Р.В. разом з Левіним Д.О., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, залишили місце вчинення злочину, довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи відеокамерою «SONY HDR-PJ810E», відеокамерою «GO PRO 7» і ноутбуком «DELL VOSTRO 15 3558», які належали потерпілому [REDACTED], розуміючи, що викрадене майно не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю, чим спричинили останньому матеріальну шкоду в сумі 26 932 грн. 01 коп.

Отже, Разум Р.В. діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – [REDACTED] у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї), а також інше порушення законів та

звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого [REDACTED], яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Разум Р.В. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Також 10.03.2022 приблизно о 13:30 год, Разум Р.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Касауровим О.С., Мірошніченком Д.М. та ще одним нествановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на нествановленому під час досудового розслідування транспортному засобі повторно приїхали до будинку № [REDACTED] по вул. [REDACTED] [REDACTED] в м. Ізюм Харківської області, в якому проживав [REDACTED] разом із дружиною – [REDACTED]

Перебуваючи на території домоволодіння, Левін Д.О. повідомив [REDACTED], що йому відомо про те, що він керує станцією технічного обслуговування (далі – СТО) свого сина [REDACTED] та наказав йти з ними та відчинити приміщення СТО, при цьому висловлював погрози про застосування вогнепальної зброї відносно нього та попередження про наміри вбити у разі непокори, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним нествановленим військовослужбовцем зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, [REDACTED] не чинивши опору провів останніх до СТО, що розташоване за адресою: Харківська область, Ізюмський район, м. Ізюм, вул. [REDACTED] [REDACTED].

Перебуваючи на території СТО, Левін Д.О. спільно з присутніми військовослужбовцями зс рф заволоділи транспортним засобом марки «Renov» моделі «Megane», чорного кольору, 2005 року випуску, транзитний номер [REDACTED], який належав [REDACTED], на якому за вказівкою Левіна Д.О. один зі співучасників виїхав за територію СТО та залишив автомобіль поруч.

Далі Левін Д.О., продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи за попередньою змовою групою осіб, наказав [REDACTED] вести їх назад до свого дому та показати автомобілі, які перебувають на території його домоволодіння.

Перебуваючи на території домоволодіння потерпілого за вищевказаною адресою, Левін Д.О. побачив автомобіль марки «Opel» моделі «Combo», сірого

кольору, 2010 року, д.н.з. ██████████, який на праві власності належить ██████████ та продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з Мірошніченком Д.М., Разумом Р.В., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф з метою здійснення психологічного тиску на потерпілого, розуміючи, що перед ним перебуває цивільна особа в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, відкрито демонструючи наявну при ньому вогнепальну зброю та погрожуючи її застосуванням у разі непокорі його вимогам, наказав віддати йому ключі до автомобіля, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Ураховуючи, що Левін Д.О. був озброєним та здійснював погрози у присутності інших співучасників злочину, які також мали при собі вогнепальну зброю, ██████████ сприймаючи їх як реальні та розуміючи, що ними може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, не чинивши опору віддав Левіну Д.О. ключі від згаданого автомобіля.

Відтак, подолавши психологічну волю ██████████ до спротиву, Левін Д.О., діючи за попередньою змовою з Разумом Р.В., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, без розриву у часі, отримавши від потерпілого ключі до автомобіля марки «Opel» моделі «Combo», надав вказівку одному з присутніх сісти за кермо вказаного автомобіля, який у свою чергу привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна.

Після чого, Разум Р.В. разом з Левіним Д.О., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф покинули територію домоволодіння ██████████, довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи транспортними засобами марки «Reno» моделі «Megane» та марки «Opel» моделі «Combo», розуміючи, що вони не є військовою необхідністю, розпорядилися ними на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю.

У подальшому ██████████ у період деокупації населеного пункту особисто віднайшов указані викрадені транспортні засоби та повернув.

Отже, Разум Р.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – ██████████ у формі

нелюдського поведіння, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї), а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна потерпілої [REDACTED], яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Разум Р.В. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поведінні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 20.03.2022 в денний час (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Разум Р.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на невстановленому під час досудового розслідування транспортному засобі повторно приїхали до будинку № [REDACTED] по вул. [REDACTED] [REDACTED] в м. Ізюм Харківської області, в якому проживав [REDACTED]. разом із дружиною – [REDACTED].

Перебуваючи на території домоволодіння потерпілого, Левін Д.О. побачив автомобіль марки «Volkswagen LT28», 1988 року випуску, жовтого кольору, реєстраційний номер [REDACTED], який на праві власності належить [REDACTED] з право управління на [REDACTED] та продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з Разумом Р.В., Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, з метою здійснення психологічного тиску на потерпілого, розуміючи, що перед ним перебуває цивільна особа в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, відкрито демонструючи наявну при ньому вогнепальну зброю та погрожуючи її застосуванням у разі непокорі його вимогам, наказав віддати йому ключі від автомобіля, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Враховуючи, що Левін Д.О. був озброєним та здійснював погрози у присутності інших співучасників злочину, які також мали при собі вогнепальну зброю, [REDACTED] сприймаючи їх як реальні та розуміючи, що ними може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, не чинивши опору віддав Левіну Д.О. ключі від згаданого автомобіля.

Відтак, подолавши психологічну волю ██████████ до спротиву, Левін Д.О., діючи за попередньою змовою з Разумом Р.В., Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, без розриву у часі, отримавши від потерпілого ключі до автомобіля марки «Volkswagen LT28», надав вказівку одному з присутніх сісти за кермо вказаного автомобіля, який у свою чергу привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна.

Після чого, Разум Р.В. разом з Левіним Д.О., Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф покинули територію домоволодіння ██████████, довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи транспортним засобом марки «Volkswagen LT28», розуміючи, що він не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю, чим спричинили останньому матеріальну шкоду в сумі 81 040 грн. 00 коп.

Отже, Разум Р.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – ██████████ у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї), а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Разум Р.В. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, наприкінці червня початку липня 2022 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено) Разум Р.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним,

будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на автомобілі марки «Opel» моделі «Combo» сірого кольору (інші ідентифікаційні ознаки не встановлені), приїхали до будинку № [REDACTED] по пров. [REDACTED] [REDACTED] в м. Ізюм Харківської області, в якому проживав [REDACTED] р.н.

Незаконно проникнувши на подвір'я домоволодіння, Разум Р.В. діючи у групі з Левіним Д.О., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф пересвідчились в особі [REDACTED], який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, будучи озброєними автоматичною вогнепальною зброєю, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук в будинку потерпілого, погрожуючи розстрілом в разі виявлення української символіки, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Під час проведення обшуку Разум Р.В. спільно з Левіним Д.О., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, діючи умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, незаконно заволоділи майном потерпілого, а саме: ноутбуком марки «Lenovo» моделі «IdeaPad 3 14ITL6», MTM: 82H700HLRA, сірого кольору та мобільним телефоном марки «Nokia» моделі «6700c-1» чорно-сірого кольору.

В подальшому, не знайшовши інших цінних речей Левін Д.О., діючи у групі з присутніми військовослужбовцями зс рф, став вимагати у [REDACTED] назвати місце їх зберігання, при цьому задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій Левін Д.О., з метою залякування та демонстрації сили, відкрито демонструючи наявну у нього вогнепальну зброю, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства у випадку невиконання його злочинних вимог.

Сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або іншим з присутніх військовослужбовців зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, [REDACTED] не чинивши опору відповів, що подібних речей не зберігає.

Після чого, Разум Р.В. разом з Левіним Д.О., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф покинули територію домоволодіння [REDACTED], довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи ноутбуком марки «Lenovo» та мобільним телефоном марки «Nokia», розуміючи, що вони не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною

військовою необхідністю, чим спричинили ██████████ матеріальну шкоду в сумі 21 568 грн. 37 коп.

Отже, Разум Р.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Касауровим О.С. та іншим нестановленим військовослужбовцем зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – ██████████ у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством), а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Разум Р.В. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

За сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин Разум Роман Володимирович, 04.02.1981 р.н., обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий СУ
ГУНП в Харківській області
старший лейтенант поліції

Олександр КУПРІКОВ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор
у кримінальному провадженні

Євген БЕНДЕРОВ